

POSTANOWIENIE

13 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 13 października 2023 r. w Warszawie sprawy z wniosku M. S.

o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Krzysztofa Wesołowskiego

wymogów niezawisłości i bezstronności

w sprawie z powództwa C. z siedzibą w Irlandii

przeciwko M. S.

o zapłatę

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik pozwanego we wniosku z 20 września 2023 r. o zbadanie spełnienia przez Sędziów Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności:

1. na podstawie art. 29 § 5-7 i § 9 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym [tj. z dnia 17 września 2021 r., Dz.U. z 2021 r. poz. 1904 ze zm., (dalej jako: „u.s.n.”)] wniósł o stwierdzenie, że Sędzia Sądu Najwyższego Krzysztof Wesołowski, wyznaczony do rozpoznania sprawy o sygn. akt: II CSKP 235/23, nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i postępowania po powołaniu, tj. o stwierdzenie istnienia w danej sprawie przesłanek, o których mowa w art. 29 § 5 u.s.n.;

2. w razie uwzględnienia wniosku wskazanego w pkt. 1 powyżej, na podstawie art. 29 § 18 u.s.n. wniósł o wyłączenie SSN Krzysztofa Wesołowskiego od rozpoznania niniejszej sprawy i w jego miejsce wyznaczenie do składu sędziowskiego innego sędziego Sądu Najwyższego, spełniającego wymogi niezawisłości i bezstronności, celem rozpoznania skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie;
3. równocześnie, pomimo literalnego brzmienia art. 29 § 15 u.s.n., wniósł o przekazanie niniejszego wniosku do rozpoznania składowi 5 sędziów Sądu Najwyższego wylosowanemu z pominięciem sędziów powołanych przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), albowiem możliwość rozpoznawania przedmiotowego wniosku przez sędziego powołanego na urząd w ten sam sposób, w jaki został powołany sędzia, którego wniosek dotyczy, jest oczywiście sprzeczne z zasadą *nemo iudex in causa sua*;
4. niewyznaczanie do rozpoznania sprawy ze skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2021 r. (sygn. akt: VII AGa 82/19) osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3);
5. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z:
 - a. fragmentu uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia 12 maja 2021 r.;
 - b. treści postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nr [...] z dnia 3 marca 2022 roku o powołaniu do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego;
 - wszystkich powyżej celem wykazania faktu: powołania SSN Krzysztofa Wesołowskiego do pełnienia urzędu Sędziego przez Krajową Radę Sądownictwa powołaną w następstwie reformy wynikającej z ustawy z dnia

8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 3), orzekania w postępowaniu toczącym się pod sygn. akt: II CSKP 235/23 przez Sędziego, który nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności; wykazania okoliczności towarzyszących powołaniu SSN Krzysztofa Wesołowskiego;

c. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 1 marca 2023 r., III CB 8/22;

d. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 24 stycznia 2023 r., III CB 2/23;

- celem wykazania faktu: wyznaczenia do orzekania w sprawie II CSKP 235/23 Sędziego, który nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności; wykazania okoliczności i postępowania SSN Krzysztofa Wesołowskiego po jego powołaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pozwany nie ma racji, wskazując we wniosku, że regulacja prawna dot. testu niezawisłości sędziego - art. 29 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym - pozwala na odsunięcie od rozpoznania sprawy sędziów powołanych w ostatnim czasie na wniosek obecnej Krajowej Rady Sądownictwa. Jest całkiem przeciwnie, bowiem okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności (*verba legis* art. 29 ust. 3 ustawy).

Ponadto przez okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego na tle art. 29 § 5 ustawy należy rozumieć nie okoliczności o charakterze generalnym, odwołujące się do systemowych rozwiązań procesu powoływania sędziów (a zatem w istocie okoliczności dotyczące sposobu ich powołania), lecz indywidualne okoliczności powołania, odnoszące się do konkretnego sędziego objętego wnioskiem o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności.

Ustawa o Sądzie Najwyższym nie zna instytucji „*postulatu*” jako podstawy pominięcia sędziego w składzie w sprawie testu niezawisłości sędziego. Postulat

wniosku, aby tylko określony krąg sędziów Sądu Najwyższego mógł rozpoznawać testy niezawisłości sędziów nie jest przewidziany w ustawie, z uwagi na to, że Sąd Najwyższy rozpoznaje wniosek na posiedzeniu niejawnym w składzie 5 sędziów losowanych spośród całego składu Sądu Najwyższego – art. 29 ust. 15 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Wcześniej wniosek podlega sprawdzeniu w zakresie spełnienia warunków formalnych.

Zgodnie z art. 29 § 9 ustawy o Sądzie Najwyższym wniosek powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie.

Powołany § 5 stanowi, iż dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Negatywa ocena wniosku wynika z tego, że nie przedstawia istotnej przesłanki z art. 29 § 5 ustawy, gdyż badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu ma znaczenie, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Rzecz w tym, iż pozwany nie wskazuje we wniosku jak w okolicznościach sprawy ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności związane z postępowaniem sędziego SN Krzysztofa Wesołowskiego po powołaniu go na urząd sędziego mogłoby wpływać na wynik sprawy II CSKP 235/23.

Zauważyć należy, że powołana przesłanka testu niezawisłości sędziego jest podobna w ocenie do miary zasadności zarzutów procesowej podstawy kasacyjnej w sprawie cywilnej – art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. Przesłanka wpływu na wynik sprawy z art. 29 § 5 ustawy o SN jest jednak silniejsza, albowiem warunek wpływu na wynik sprawy ujęty jest kategorycznie. Decyduje wszak wpływ na wynik sprawy („*mającego wpływ na wynik sprawy*”). Nie jest to zatem miara wpływu, która podlega ważeniu, czyli tak jak w procesowej podstawie kasacyjnej art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. – *jeżeli naruszenie przepisów postępowania mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy*. O wyniku sprawy cywilnej w postępowaniu kasacyjnym, po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania, decydują zarzuty podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Chodzi więc o to, że wniosek nie spełnia wskazanego warunku z art. 29 § 5 w zw. z § 9 ustawy.

W trybie testu niezawisłości nie „*weryfikuje*” się orzeczeń sędziego SN Krzysztofa Wesołowskiego w innych sprawach. Traci zatem na znaczeniu wskazanie w uzasadnieniu wniosku na rozpoznane przezeń sprawy III CB 8/22 i III CB 2/23. Sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom (art. 178 ust. 1 Konstytucji).

Wskazany brak formalny wniosku uzasadnia odrzucenie wniosku na podstawie art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym.

[SOP]

[a!]

